

l'escala

BUTLLETÍ CULTURAL I INFORMATIU
Núm. 84

MAIG 1987

Sumari

BUSTIA · FULL OBERT · VIDA ESCALENCA · CONVERSA
AMB... · DE MÉS I DE MENYS · NOTICIARI LOCAL ·
ESPORT I LLEURE · FULL INFANTIL · UN XIC DE TOT ·
A & A · HUMOR · FOTOGRAFIES «QUAN EREM INFANTS» I
«ANTIGA DE L'ESCALA», etc. etc.

AJUNTAMENT

REDACCIÓ

COORDINACIÓ: F.X. Vila Mitjà, J. Boix
CONSELL DE REDACCIÓ: J. Saderra, F.X. Vila Mitjà, J. Piqué, D. Poch, Francesc Targa.
ART I CULTURA: F.X. Vila Mitjà, J. Boix
ESPORT I LLEURE: J. Vilabré
NOTICIARI LOCAL: F. Guanter
VIDA ESCALENÇA: R. Guanter
SUBSCRIPCIÓ: D. Poch, R.M.ª Sau, M. Prats - Tel. 77 02 04
ADMINISTRACIÓ: J. Piqué - Tel. 77 19 60
IMPRESSIÓ: Gràfiques del Ter, s.a. D.L. GI/287-82

Apartat de Correus, 19
17130 L'ESCALA

PUNTS DE VENDA:

- BALLESTA, C/ Pintor Joan Massanet, 8
- BAMBI, Avinguda Ave Maria
- LLIBRERIA ROSA, Plaça de les Escoles
- ROMAGUERA, C/ del Pont, 24
- TROBADORS, Passeig del Mar, 2

EDITORIAL

ELECCIONS MUNICIPALS

Fa cosa de quatre anys ens trobàvem en una situació semblant: s'acabava de donar el senyal de sortida i tota una sèrie de participants començaven una cursa cap a una fita determinada: l'Ajuntament. Sabien tots que molts eren els presentats, però que pocs serien els escollits: (concretament onze), però, tot i així, hi participaven. És una de les normes del joc, la participació.

Creiem, perquè ho volem creure, que tots els qui es presenten ho fan amb esperit de servei cap a l'altre gent, cap al poble. Així hauria de ser; així ha de ser; així esperem que sigui.

Enguany es presenten 5 candidatures, els punts de vista de les quals poden ser diferents, com diferent pot ser la manera de portar-ho a la pràctica, però la finalitat última ha de ser la mateixa: el bé del poble.

En una societat com la nostra, en un poble com el nostre, de relativament poca gent, on tots ens coneixem, la qüestió de les sigles, dels emblemes i dels partits sol quedar una mica desdibuixada; aquí compten més les persones. I aquestes persones s'ofereixen, es presenten per ser escollides i per portar a terme una tasca determinada. Una tasca que s'ha de realitzar amb honradesa, objectivitat, fermesa, tolerància i harmonia, pensant que es defensen els interessos de tot un poble, no només els de cada un en particular.

Nosaltres, els votants, els hem d'ajudar amb la nostra confiança, amb el nostre vot, u després amb la nostra crítica (ben entesa, és clar), si cal.

Ja sabem que moltes vegades les coses no van com nosaltres voldríem, però hem d'esperar que cada vegada vagin millor. Hem de tenir confiança en les institucions, si volem tenir confiança en la democràcia; si no fos així, ja sabem què ens pot tocar.

BUSTIA

Els articles publicats a L'Escalenc expressen solament l'opinió de
llurs autors

Benvolguts amics escalencs,

Durant tot el mes d'abril d'enguany Ràdio l'Escala ha organitzat una sèrie d'actes a la nostra Vila amb ocasió de la Campanya de sensibilització popular "l'Escala per Xile i Sud-Àfrica".

Podem dir que l'experiència ha estat enriquidora en tots els sentits. Les conferències, una per setmana, fetes a la Casa del Mar: "Parlem d'un món", "Xile", "Sud-Àfrica", i "Mitjans de comunicació: Informació i/o desinformació", ens han introduït una mica més en la problemàtica que atravessen igual que Xile i Sud-Àfrica molts d'altres països (aproximadament hi ha 122 països amb situacions similars arreu del món).

Per la mainada de les escoles hi hagué un tractament especial. Els dies 6 i 7 d'abril es passà la pel·lícula "Missing" i seguidament s'encetà un col·loqui molt participatiu amb els conferenciants.

El "Festival de la Tolerància" celebrat el passat dia 18 a la plaça Víctor Català amb Àngel Daban, Estrella de Mar, Cantus Firmus, Xavier Ballesteros, Apatrides Locura de Amor i Jorge ens va fer adonar que no es gens difícil arribar a tota la gent. Al llarg de cinc hores, petits i grans, gaudirem de tota mena de música: cançó pels infants, havaneres, música medieval, grups de rock i canta-autors feren les delícies dels assistents.

En l'Exposició al Cer, amb els Plafonds del Fons de Cooperació Català al Desenvolupament, i fotografies i làmines que ens cediren particulars i d'altres entitats, hom podia veure gràficament el procés evolutiu del Sud amb referència al Nord: gairebé tots els països que es troben en l'hemisferi Sud són desenvolupats.

El Consell de Redacció es reserva el dret de resumir, ajornar o suprimir de manera parcial o total, qualsevol mena de col·laboració rebuda.

Un altre acte que també podríem incloure dintre la Campanya ha estat el recital "Entre les Illes i Ponent" fet el passat dia 1 de Maig a la plaça Víctor Català. Canta-autors com Toni Morlà, Andreu Galmés i Miquel Àngel Tena ens van donar a conèixer un altre tipus de música molt dolça, tendra i mediterrània.

A la nostra Emissora férem una programació especial amb entrevistes, concursos, etc. I el circuit de TV de l'Escala enregistrarà algunes conferències i passà pel cable la pel·lícula "Missing".

Però res d'això hagués estat possible sense la vostra col·laboració i participació. Ara, es faria difícil, per no dir impossible, enumerar totes les entitats del poble que en un moment determinat ens han donat un cop de mà. A tots vosaltres que hi heu col·laborat, sia directament assistint als nostres actes o indirectament, us volem donar les gràcies.

Adéu-siau,

Ràdio l'Escala

Amb motiu del 50è ANIVERSARI del COL·LEGI P. EMPÚRIES estem organitzant una exposició de material relacionat amb l'escola:

COL·LABORA-HI PORTANT FOTOGRAFIES ESCOLARS, LLIBRES, LLIBRETES, MANUALS...

Pots portar-ho a l'escola o trucar el 77 19 60 i ho passarem a recollir.

El diumenge dia 31 de maig, a les 2 h. de la tarda hi haurà un dinar de germanor per a tothom al pati consistent en una: ARROSSADA POPULAR.

Serà necessari la presentació d'un:

TIQUET de 100 PTES. QUE PREVIAMENT S'HAURÀ DE RECOLLIR A L'ESCOLA ABANS DEL 20 de MAIG. Places limitades.

Comerciant, industrial:

El bon servei i la qualitat del gènere acrediten la vostra empresa; el comportament, la vostra persona.

No us desacrediteu tractant la nostra llengua com una mercaderia de rebuig. Honoreu-la i honoreu-vos fent-la present sempre en la vostra activitat.

Si el vostre establiment no és anunciat en català, ara la Generalitat us dóna facilitat per a fer-ho. Aproveiteu la campanya de normalització de rètols que dura fins al 30 de juny. Tindreu la confecció del disseny gratuïta i un bon descompte en el material. Per a més informació, podeu adreçar-vos a aquest Servei Municipal de Català:

DUBTES I CORRECCIONS LINGÜÍSTIQUES
GRATUÏT I OBERT A TOTHOM

SERVEI
DE
CATALÀ

AJUNTAMENT
DE L'ESCALA
Tel. (972) 77 01 37
Dimarts i dijous
de 18 a 20 h.

JULL OBERT

HISTÒRIA DE LES ESCOLES DE L'ESCALA (DES DE L'ANY 1902)

El document que tenim a continuació és del dia quatre de maig de 1911, i en aquella ocasió es reuní la Junta Local de primer ensenyament, sota la presidència del Sr. Alcalde En Josep Callol i Maranges, prèvia invitació del Sr. Inspector de la branca ("Sr. Inspector del Ramo") En Manuel Ibarz; i es manifestà per la presidència que "la sessió tenia per objecte escoltar a aquest funcionari respecte del judici que li havia merescut l'estat de les Escoles. Fent ús de la paraula el referit Sr. Inspector digué: que la de nens a càrrec des de fa alguns anys d'En Lluís Alsina i Pujol, funcionava en condicions acceptables, tenint en compte les seves aptituds i les dificultats amb què ensopega quan l'assistència no és molt regular. Pel que sembla el Sr. Alsina arriba fins on li permet el que té al seu abast, aconseguint que una part dels nens adquireixi una instrucció bastant completa. Però si bé això és cert i revela una bona voluntat per part de l'expressat mestre, s'ha de convenir que es poden aconseguir majors progressos, principalment si se segueixen al peu de la lletra els consells i instruccions de la inspecció".

"Aquesta escola ha comptat fins ara amb el concurs d'un auxiliar; d'ara endavant i per complir el que està disposat en el Reial Decret de vint-i-cinc de febrer últim, l'auxiliària de què es tracta quedarà convertida en una classe independent i graduada. A aquest efecte convindrà disposar de local i material adequat; interinament i a fi que de seguida resulti una realitat el desdoblament, es pot utilitzar part de la sala en què es donen ara les classes, perquè en ella i després d'haver aixecat un envà i obert una porta d'entrada, pugui treballar l'ex-auxiliar En Ramon Güibas. La inspecció confia en què tant per l'Ajuntament com per la digna Junta Local es donaran tota mena de facilitats a fi que dintre de pocs dies sigui un fet el funcionament de la nova Escola. Als mestres se'ls ha donat instruccions encaminades a realitzar el desdoblament en les millors condicions possibles".

"L'escola de l'altre sexe dirigida fins fa pocs dies per la competent i molt laboriosa mestra Na Maria Gràcia Amir que acaba de ser jubilada després d'un meritòria història professional ha passat a ésser regentada per la interina Na Carme Carbó i Serrat.

La Inspecció en la visita que acaba de fer a l'escola de referència acaba de comprovar una vegada més, que es treballa en ella amb no poc profit i confia en què la successora de la Sra. Amir seguirà amb el que està establert des de fa bastants anys i referent als mètodes i procediments d'ensenyament".

"A més de les escoles oficials funcionen els col·legis privats dirigits per En Bartomeu Sala, Na Carme Teixidor i En Josep Sureda. Els dos primers estan a l'empara de la Llei per haver complert el que està disposat en el Reial Decret de primer de juliol de mil nou-cents dos. El del Sr. Sureda, per a continuar obert necessitarà l'autorització del Rectorat, prèvia la formació de l'oportú expedient".

"La Junta en aquest estat i per unanimitat acorda donar un vot de gràcies al Sr. Inspector pel zel i interès amb què ha procedit per al major desenvolupament de la instrucció pública en aquesta localitat. I essent conforme amb les indicacions que ha fet i que queden consignades en les precedents línies, s'aixeca la sessió i d'ella aquesta acta que signen tots els senyors concurrents amb mi el secretari; de què certifico". (Signen a més de l'alcalde: Manuel Ibarz; Rafel Juli; F. Guillot; Joan Bañeras, prevere; Josep Me Dubé; P. Sureda, secretari).

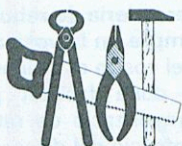
El desdoblament de l'escola estatal de nens coincideix amb l'encapçalament d'un inventari en una llibreta de comptes d'aquells anys que diu textualment (traduït del castellà): "Inventari del material fix de l'Escola Nacional de 1r. Ensenyament que s'inaugura el 1r. de juny de 1911 sota la direcció del Sr. Mestre interí En Ramon Guibas". (Aquí el cognom no porta dièresi).

J.M. i D.

FERRETERIA

GUILLOT

PINTURES
I
JARDINERIA

C/ del Mar, 6 - Tel. (972) 77 04 86 - L'ESCALA

Ramon Ylla i Heras

JARDINER

PROJECTES, MANTENIMENTS I NETEGES
DE JARDINS I TERRASSES

C/ Muntanya Rodona, 12
Camp dels Pilans
Tel. 77 17 34

C/ Maranges, 25
L'ESCALA (Girona)
Tel. 77 01 95

Hostal «El Roser»

RESTAURANT
especialitat en peixos
i mariscs

* *
HOSTAL MIRYAM HOSTAL REINA

Complete bathroom / Baño completo
Salle de bains complete / Mit Baderaum
Calefacció central / Aire acondicionat
Parking particular / Obert tot l'any

Darrera l'Església, 9 L'ESCALA
Tels. (972) 770219 / 770977 (Girona)

ESTUDI I SERVEI

ASSESSORIA EMPRESARIAL

- AREA LABORAL I SOCIAL
- ASPECTES FISCALS DE L'EMPRESA
- ASSESSORAMENT JURÍDIC-EMPRESARIAL
- COMPTABILITATS
- GESTIONS DE TOTA MENA
- ASSEGURANCES

JAUME BATLLE PAGÈS
Agent Col·legiat d'Assegurances

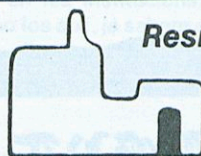
Tel. 77 10 23
L'ESCALA

RAFAEL MORENO I GARCIA

CONSTRUCTOR D'OBRES
Venda de parcel·les «Jardines del pedró»

Tel. 77 08 71 Port d'en Perris L'ESCALA

Residencial «FLORA PARK»
(PUIG PEDRÓ)

Construcció de vivendes amb jardí i piscina
comunitàries, a partir de:

6.000.000'—

condicions de pagament a convenir.
RAFAEL MORENO I GARCIA

Tel. 77 08 71 Port d'en Perris L'ESCALA

G FINQUES GUANTER

ASSEGURANCES EN GENERAL
GARANTIA D'EFICÀCIA I SERIETAT

Avgda. Ave Maria, 7 - Tel. 77 02 72 - L'ESCALA

**AGRUPACIÓ FLEQUERA
EMPORDANESA S.A.**

Carretera de Viladamat a Palafrugell s/n

Telèfon: 77 00 81 — L'ESCALA

MARIA BUIXEDA BURGAS

Vímet

C/ Empúries, 19
C/ Calvari, 20
Tel. (972) 77 01 85 - L'ESCALA

- MOBLES
- ARTICLES BAMBÚ
- DECORACIÓ
- CISTELLERIA
- REGALS
- BOSSES

AIRSA

AÏLLAMENTS, IMPERMEABILITZACIONS
I REVESTIMENTS, S.A.

danosa

Passeig Sant Joan Bosco, 47 - Tel. 20 10 62
PONT MAJOR - GIRONA

PASQUA, ESCLAT DE VIDA

Què els degué passar als deixebles aquells tan porucs, Joan, Pere, Tomàs, Andreu, aquells que abans remenaven les xarxes i Mateu que cobrava impostos... Què els degué passar aquell Diumenge de Pasqua flamejant, que de covards es tornaren valents, d'espantadissos que eren es llançaren al carrer... què els degué passar a ells i a les dones que després del dissabte foren uns altres?...

Jo més que en les aparicions que segons l'Evangeli foren reals i visibles, m'agrada pensar que en l'interior d'aquells homes es produí una llum esclatant, un capgirament total de qui era aquell Jesús anomenat Messies que els havia entusiasmat primer i decebut després.

Pobre Pere!... Pobre Joan! Pobre Mateu! Que llarg els va ser aquell Divendres Sant allunyats del Mestre per la por... tristos, afligits, decepcionats!... Tot s'havia acabat! Havien estat enganyats, quasi no s'ho sabien formular. Enganyats per aquell home bo que els parlava del Pare, del regne, del canvi, de la transcendència? Com podia ser això? Es feren un embull al cap, el cervell els bullia. Dos d'ells se n'anaren a escampar la boira. No podien resistir aquell ambient enrarit del cenacle, on tot eren cares llargues, ensopiment, desencant... i se'n van fora de la ciutat i tornen creient que és vivent i així ho comuniquen als altres...

I la Magdalena, desconsolada, buscant-lo i preguntant a l'hortolà: "Si tu l'has pres digue'm on l'has posat que jo me l'emportaré!"

-Maria!

-Rabonni!

Quina mena de diàleg fou aquest, que tornà, boja de contenta, a explicar-ho als seus germans!

Digueu-nos Pere, Jaume, i fins i tot tu, Tomàs que vas dir: jo si no poso el dit a la llaga i la meva mà... no ho crec!

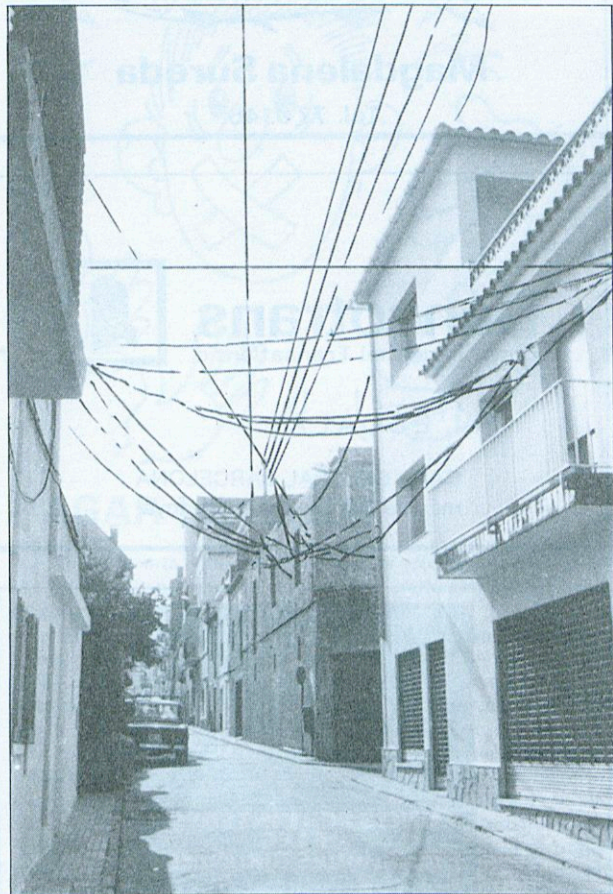
Què us va passar que en un moment es féu la llum en el vostre cor i per diferents fons... per diversos camins us tornàreu a trobar reunits per dir: És vivent! Viu! L'hem vist! L'hem SENTIT!...

Digueu-nos el que veiéreu i sentireu, no el còm, que això no interessa!

Als cristians ens agrada pensar que no necessitàreu veure'l per creure que havia ressucitat, que el sentireu viu dins vostre, tant viu que foreu capaços després, de predicar-lo davant de tothom sense pors... i aquest convenciment, va fer que el seguissin fins a donar la vida per Ell!...

Per Jaume, Joan, a nosaltres ens fa bé pensar que l'esclat de Pasqua, va passar més per l'interior que pels ulls humans... perquè nosaltres així ho vivim... i l'esclat de vida de la Pasqua passa per una fe profunda, més que per visions; i això és en el nostre món i en la nostra vida, l'esperança de que tota carn ressucita, de què tot el que ens és arrabassat per la mort, no és solament mort, és ressurrecció, és vida, és esclat de Pasqua!...

Neus Ximinis

NOTICIES COMENTADES

"Els veïns d'alguns pobles aragonesos han protestat enèrgicament per la barroeria en què la companyia elèctrica ERZ col·locava els cables de les instal·lacions (de fins 10 i 15 cm. de diàmetre), travessant façanes i carrers sense cap mena d'ordre ni sentit. Consideren que alteren greument l'estètica del conjunt". (De la premsa)

Aquests humils pobletans, senzills, possiblement amb minços recursos econòmics però rics en sensibilitat, quedarien esparverats si arribessin a la nostra prepotent i sovint ostentosa vila i comprovessin l'increïble desgavell de fils, cables i altres penjarelles que voleien sense ordre ni concert pel damunt dels nostres caps. Ben segur que no acabarien d'entendre la passivitat amb què s'accepta i tolera semblants desastres, en un lloc turístic en què la imatge que s'ha de donar al visitant és un dels punts més importants d'atracció i referència. Sens dubte recordarien als responsables que una aparença atractiva i una cura en la conservació d'un conjunt, és una de les millors inversions que es pot fer en un lloc com el nostre. I s'estranyarien que en un municipi en què l'aspecte econòmic no presenta obstacles, es tingui tan poca cura en un apartat tan important.

Caldria recodar-los que els diners, per ells mateixos, no eduquen el bon gust ni afinen la sensibilitat per a apreciar l'atractiu de l'estètica.

Com es pot comprobar...

Xavier

SECCIÓ DE FORMACIÓ PROFESSIONAL A L'ESCALA

PRE-INSCRIPCIÓ PER A L'ESCOLA DE FORMACIÓ PROFESSIONAL DE L'ESCALA

Queda obert el període de pre-inscripció per al primer i segon cursos de 1r grau de Formació Professional de la branca Administrativa/Comercial de l'Escola de F.P. de l'Escala.

Es podrà formalitzar la inscripció en el mateix centre a partir del dia 11 al 22 de maig, cada dilluns, dimecres i dijous, de 5 a 6 de la tarda, i els divendres, de una a dues.

Les BUTLLETES DE PRE-INSCRIPCIÓ es proporcionaran en el mateix centre.

C/ Mirador del Pedró, 3 - Tel. (972) 77 21 28 - 17130 L'ESCALA (Girona)

ANXOVES DE L'ESCALA®

Magdalena Sureda

Tel. 77 0146

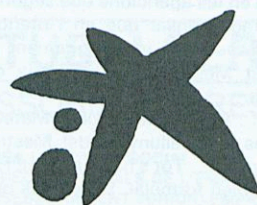

Bancotrans
Banc Comercial Transatlàntic

L'ESCALA

CASA CENTRAL BARCELONA
més de 90 oficines a Espanya.

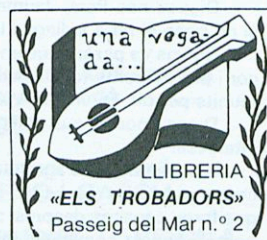
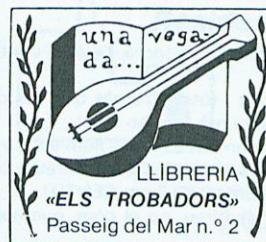

CAIXA DE PENSIONS

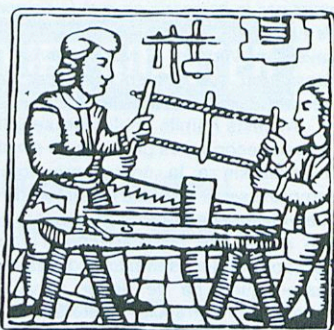
"laCaixa"

Plaça Víctor Català, 9 - L'ESCALA

**Mobles
Sancho**

Ctra. Palafrugell, s/n.
(DAVANT GASOLINERA)
Teléfon 972 / 77 04 85
17130 L'ESCALA

Lindan

ELECTRODOMESTICS

SERVEI T.V. GARANTIT

A. PRADO

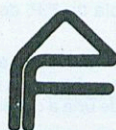
Plaça de les Escoles - Tel. 77 04 90 - L'ESCALA

SASTRERIA

Vilabrú

Carrer del Port, 25 - Tel. 77 02 21 - L'ESCALA

CASA FEIXAS

INSTAL·LACIONS ELECTRIQUES, SANITARIES I CALEFECIÓ
FERRETERIA, ELECTRODOMESTICS I ARTICLES PER A REGAL

Plaça Víctor Català, 17 - Tel. 77 01 99 - L'ESCALA

"PEL JUNY LA FALÇ AL PUNY" "DESPRÉS DEL SEGAR VE EL BATRE"

En el moment d'escriure aquest article, a principis d'abril, sembla que, amb seguretat, per la primera quinzena del proper mes de juny es celebraran les eleccions municipals (un refrany diu: "Pel Juny la falç al puny").

A hores d'ara se suposa que els partits polítics van fent el pre-escalfament de motors; estan preparant la campanya electoral, una campanya que, en alguns aspectes, em fa pensar en un gros mercat. Els partits polítics i els polítics que els representen iran a la recerca del vot com si fos quelcom per comprar o vendre, exposant en els seus aparadors la camisa i la jaqueta que els són propis i a la rebotiga portaran la que més convingui, representant l'obra de teatre amb els mateixos actors, sigui drama o comèdia. És que la política municipal, per molt greu que ens sàpiga, cada vegada és més semblant a un teatre, un mal teatre, que es preocupa més de la quantitat que de la qualitat, essent més vulgar, més fals, més aparent i menys profund.

Els polítics han volgut esdevenir prínceps i han desplaçat els principis. Si nosaltres, els electors, volguéssim posar ordre a aquest desgavell hauríem de començar posant interrogants on abans hi havia asseveracions.

Els nostres polítics sembla que practiquin el vol sense motor per sobre de la política. No baixen a terra per no enfangar-se els pantalons però tampoc no volen gaire amunt perquè els agrada que els vegin.

Els programes i ideologies són cada cop més simples i estúpids, carents de tot tipus d'humanitarisme. De fet no pot ser d'altra manera, perquè humanitarisme i política s'exclouen en el fons; ambdues coses són necessàries, però servir-les al mateix temps és quasi impossible. La política exigeix el partit; l'humanitarisme prohibeix el partit.

El futur polític sembla perfilar-se amb tota claredat, puig l'evolució política d'avui i de demà sols afecta la superfície. L'esquerra no té res que la diferenciï en els seus objectius i mitjans que per "les municipals" el que compta, de veritat, no és el partit sinó les persones, les seves, naturalment! S'intentarà de protegir alguns sectors, que els són addictes, pel seu vot; però pot haver-hi el risc de què altres sectors de la població esdevinguin marginats o perjudicats, com per exemple: consumidors, contribuents,... i que llavors els sectors, diguem-ne protegits, es converteixin en "La cova d'Alí Babà".

Caldrà també preguntar-nos si en les properes "municipals" elegirem els nostres representants polítics o un consell d'administració amb un director-gerent al front de l'equip, és a dir, un alcalde assalariat amb dedicació exclusiva, perquè si fos així hauríem de suprimir la paraula "Ajuntament" i reemplaçar-la per "Casa de la Vila, S.A."

De continuar així, la gran majoria de gent quedaria tan decebuda que hauria de cercar noves o velles formes de govern municipal o estatal, que res tindrien a veure amb el "joc democràtic", ja que alguns polítics aprofitant l'ocasió d'immaduresa política d'amples sectors ciutadans i per tant fàcilment manipulables, sembla que interpretin el paper de primers actors de "La Divina Comèdia" de Dante Alighieri. Així d'un servei voluntari i altruista al poble se'n fa un "modus vivendi".

És evident que avui en dia la raó política no es troba en el lloc on es troba el poder. És necessari, doncs, que existeixi una afluència d'intel·ligència i intuïció en cercles no oficials si es vol evitar de mal a pitjor. El fet de què totes les persones majors d'edat, amb algunes excepcions, tinguem dret a vot i per tant l'oportunitat d'elegir els nostres representants polítics i que la política, en general, estigui, per dir-ho d'alguna manera, de rebaixes, vol demostrar que la idea pot deformar-se i degenerar en un abús.

Carles Gispert i Batlle

PAGAR I CALLAR

1) "El dimarts de la setmana passada vaig ser condemnada en un judici, per no haver volgut pagar un recàrrec d'unes cent pessetes a un revisor de la RENFE".

"Tot va començar un dia de juliol de l'any passat a l'estació de Sants, quan dues amigues meves i jo vàrem pujar al tren sense bitllet. A la finestreta hi havia tanta cua, i avançava tant a poc a poc que, o perdiem el tren, o pujàvem sense bitllet. Ens vam decidir per la segona alternativa".

"Un cop a dalt del tren, ens vàrem instal·lar i ens disposàrem a esperar que passés el revisor. Quan aquest va arribar, ens va dir que havíem de pagar recàrrec. Nosaltres ens vàrem negar a pagar-lo, ja que consideràvem que la culpa no era nostra. L'home ens contestà que o pagàvem, o hauríem de baixar a la propera parada. Nosaltres que res, que això no ho podia fer. Bé, després d'unes quantes paraules més, el revisor ens demana el DNI. Jo sóc l'única a donar-lo. L'home s'apunta les dades i diu que ens denunciarà. Em torna el carnet i segueix el seu camí".

"Ara, agafa't fort. Saps quina sentència m'han posat? UNA PESSETA DE MULTA I 24 hores d'arrest domiciliari".

"Ahir vaig complir la condemna, i la meua mare va anar a buscar-me un policia, doncs sense ningú que et vigili no val".

2) "En general, els rebuts que pago a la Telefònica puguen de 4.000 a 8.000 pessetes. Però l'última vegada m'han cobrat 18.000.

"Confiant que es tractaria d'una equivocació, vaig anar a reclamar a la companyia i els vaig demanar una relació de les trucades que m'havien registrat durant aquell període. Em van contestar que no podien donar-m'ho, que ho havia de demanar per escrit i que estava perdent el temps, ja que era molt llarg, costós i complicat".

"M'ho varen pintar tan negre, que vaig abandonar. El problema és que em varen deixar amb l'interrogant de saber si jo havia trucat a Nova York alguna vegada".

3) "Quan em va tocar el torn per pagar les contribucions, vaig demanar al cobrador que hi havia a la taula si podia pagar amb un taló. Em va dir que no, que sols acceptaven diners en efectiu. Com que ja m'ho esperava, havia vingut preparat i vaig pagar el que em corresponia, amb bitllets".

"Al girar-me per marxar, vaig veure un de la colla del «si no fos...» que feia cua. Ens vam saludar i vam posar-nos a xerrar, esperant que a ell li arribés l'hora".

"Dues posicions per davant del meu amic, hi havia un "senyor" d'aquest poble, que vaig entendre que demanava per pagar en xec. El mateix cobrador que m'havia atès a mi, li va respondre que no hi havia cap problema".

Aquestes petites històries succeïren entre aquest any i l'any passat. Les tres són totalment reals i les he exposat tant fidelment com m'ha estat possible, tal com a mi em foren comunicades.

P. Juhé

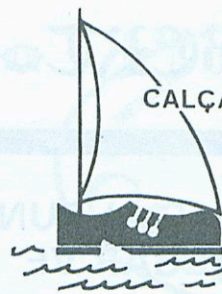
MAGATZEMS **TITUS** S. A.

BEGUDES:

DAMM HENNINGER LA CASERA
TRINARANJUS LLET RANIA LLET LETONA
AIGUA DE VICHY AIGUA DE VILADRAU
VINS LA-VID FRUCO CODORNIU

Ctra. Viladamat a Palafrugell, km 7
Tels. (972) 77 04 04 - 508 - 584

L'ESCALA
(Girona)

CALÇATS BALLESTA

Fundada l'any 1920

Pintor Joan Massanet, 10

Tel. (972) 77 02 53

17130 L'ESCALA

(Costa Brava - Girona)

MAGATZEMS **TITUS** S. A.

CONGELATS — CONCESSIONARI

Ctra. Viladamat a Palafrugell, km 7
Tels. (972) 77 04 04 - 508 - 584

L'ESCALA
(Girona)

JOIERIA - RELLOTGERIA

J. Molinas

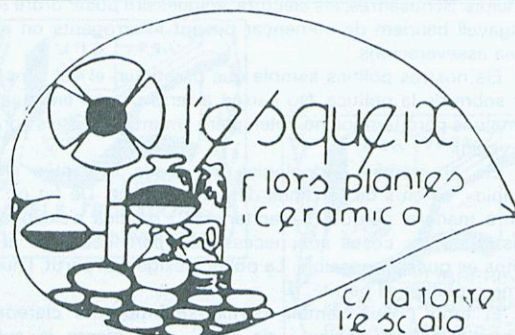
REPARACIONS

COPES I TROFEUS ESPORTIUS

C/ Joan Massanet, 26 - Tel. 77 05 48 - L'ESCALA

Caravel·la

ROSA MARIA BALLESTA
CENTRE
D'ESPECÍFICS

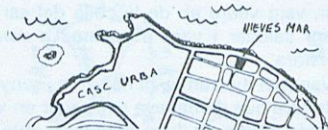
FARMÀCIA

FÓRMULES
MAGISTRALS

Pintor Joan Massanet, 4 - Tel. 77 15 75 - L'ESCALA

Tel. (972) 77 03 95 - COSTA BRAVA - GIRONA

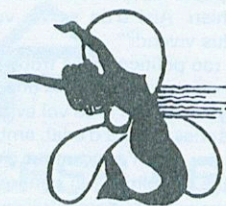

HOTEL
RESTAURANT

NIEVES MAR
(ANTIGA CASA NIEVES)

Tels. 77 03 00 — 77 03 04 - Passeig Marítim - L'ESCALA
(Costa Brava)

JOPA

nàutica

Closa del Llop, s/n.

Tel. (972) 77 07 55

L'ESCALA (Girona)

EMBARCACIONS - MOTORS - ACCESSORIS

EVINRUDE

ANATEMA!

Un es pregunta si allò que se'n diu massa generalment l'opinió pública no és incoscient. En el món hi ha medis que despeceguen immenses riqueses sota formes diverses:

—Els denominats "nobles" (que no ho són sempre) i els aristòcrates, ociosos professionals, que dilapiden sense comptar milions en recepcions, vestimentes, joies, cotxes, "farniente" sumptuós, etc.

—Certs actors o actrius de cinema, així com qualsevol bramulaire-parkinsonós que un cert fanatisme jove i popular porta excessivament al zenit, fent que cobrin sumes immoderades.

—Les cadenes de ràdio i de televisió que escampen generosament objectes i sumes en jocs sovint intel·lectualment dèbils.

—Els casinos i jocs diversos, desguassos de fortunes malaguanyades.

—Quadres i joies que, venuts en subhasta, recol·lecten imports piramidals.

—Preparatius bèl·lics assolint valors incalculables. etc.etc.

I tots aquests comportaments es produeixen tan insolentment i en mig de tanta indiferència que resulten insultants i provocatius per als milions de nens, dones i homes que viuen de les engrunes que cauen de les pletòriques taules dels opulents. Milions de sers humans que moren de malaltia, de fam, de set i de injustícia. No ens estranyem si un dia, —per poc que en tinguin la força física— llurs còrpores esquelètiques vénen a abalçar-se violentment sobre el nostre món benestant exigint justícia.

Avui la revolta passiva, però determinada, contra la iniquitat, ja és acceptada pel món civilitzat i, per fi, admesa per l'Església. Ja s'ha acabat el principi evangèlic de parar l'altra galta si es rep una galtada arbitrària. Jesús, avui, brandiria novament les xurriaques per a fustigar als nous marxantons mil voltes més perversos que els del Temple.

Davant la ingent cupiditat de tots aquests dilapidadors que volen ignorar la misèria aliena, em pregunto per què els homes que governen en els països rics no se'ls acudeix d'aplicar un substancial impost de solidaritat a casinos, recepcions, especulacions, remuneracions desorbitades, etc. (I dir que l'actual govern francès ha suprimit l'impost sobre les grans fortunes que el règim precedent havia instituit!). Quan veurem s'instituir un delme infligit als esquenadrets improductius, destinat a les víctimes de la fam?

I els espanyaportes que ataquen gent honrada i laboriosa, no s'equivoquen de porta?

I els atracadors i terroristes que posen a voltes en perill la vida d'innocents per a adquirir dinerals a bon compte, ¿no erren de blanc en llur capteniment homicida, el qual condemno per ser una fórmula cega, bestial i sanguinària?

Governants i governats, autoritat espirituals i ètiques, hauríem d'emprendre una croada moral per a deixar de contemplar admirativament els fets i gestos d'aquells personatges farcits d'egoisme i d'egotisme, insensibles a la misèria humana i als que certa premsa sensacionalista els dedica una publicitat desmesurada que donen en numífica pastura a la curiositat popular. Al contrari, els hi hauríem de dedicar esguards de reprovació i menyspreu mentre i tant no els veiem engendrar iniciatives col·lectives i generoses mostrant que opulents i pobres som fets de la mateixa textura biològica, que tots som fruits de la mateixa arrel, i, per tant, germans entre qui el sentiment de solidaritat s'ha de manifestar envers els deseparats; a menys que l'indiferència ens torni mesells, que seria tant com dir indignes d'éssers humans.

Puguin les ombres famolenques i els espectres dels abandonats fantasmear les nits dels balafiadors i potentats apàtics.

REIVINDICACIONS MODERNES

En el dia primer de Maig d'enguany se celebrà el cent un aniversari de la festa internacional del treball o diada de la classe treballadora, implantada als Estats Units i propulsada pels nuclis anarquistes, socialistes i sindicalistes, que feren de la jornada el seu patrimoni col·lectiu.

Aquesta diada va tenir uns començaments dramàtics, sorgint les primeres víctimes l'any 1887, ara fa cent anys, quan es va complir la sentència de mort contra cinc dirigents obrers nordamericans, després d'ésser detinguts i jutjats els anomenats "màrtirs de Chicago", el record dels quals estigué present en la premsa obrera mundial durant molts decennis.

En homenatge als "màrtirs de Chicago", el congrés de la II Internacional, que s'estava constituint a París, va decidir celebrar tots els "1r. de Maig" de cada any una jornada reivindicativa de la classe obrera i de fraternitat del proletariat mundial. La festa es va consolidar el 1889, en aprovar-se una resolució que establia el 1r. de Maig de cada any com un dia de reivindicació de la jornada de treball de vuit hores i amb aquesta idea aparegué el mite dels "Tres Vuits", que corresponien a les vuit hores de treball, vuit de descans i vuit de cultura (en total, les vint-i-quatre hores del dia).

A Barcelona, els anarcosindicalistes declaren aquest dia una vaga general, que, en teoria, no havia d'interrompre's fins aconseguir les vuit hores. Aquesta lluita en pro de la disminució de la jornada laboral va ser consubstancial amb l'aparició de l'obrerisme organitzat.

Actualment, nombrosos estats i organismes han intentat integrar la jornada, proclamant la festa "Dia del Treball" o "Dia de Sant Josep Obrer"; però malgrat això, el 1r. de Maig no ha perdut la seva característica de jornada de reivindicació obrera.

A continuació reproduïxo uns fragments dels "goigs" publicats en el setmanari anarco-col·lectivista català "La Tramuntana", el 30 d'abril de 1890, vigília del primer "1r. de Maig" que tingué lloc a Catalunya. Els recull Joaquim Ferrer en el seu llibre sobre el naixement d'aquesta efemèride en el nostre país.

GOIGS DE LA VERGE DE LES VUIT HORES

"Si de la qüestió social
sou estrella esplendorosa
donau-nos, Verge gloriosa
les vuit hores de jornal.
Vostra efigie a tots inspire
la més santa devoció
puig sou del treballador
l'ideal pel que sospira.
Ara el poble no respira
lligat per un jou fatal,
donau-nos Verge gloriosa
les vuit hores de jornal"

Considerant aquest breu resum de la diada del "1r. de Maig" com un pròleg històric d'un altre "1r. de Maig" paral·lel i actual, podem aprofitar aquest paral·lisme per reivindicar vint-i-quatre hores diàries de tranquil·litat i seguretat en tots els àmbits, a fi que la gent no visqui espantada i atemorida.

Si els nostres avantpassats lluitaren aferrissadament per aconseguir unes llibertats, continuem llur esforç per gaudir de la garantia dels nostres drets, reivindicant, com a mínim, els més fonamentals.

Reclamem el dret a:

- La llibertat i seguretat personals.
- La inviolabilitat del domicili.
- L'honor i la intimitat personal i familiar.
- La vida i la integritat física i moral.
- La llibertat d'expressió.
- La vaga.
- La propietat privada i l'herència.
- La lliure elecció de professió o ofici i al treball.

Catalitzem el "1r. de Maig" convertint la diada en un veritable jorn reivindicatiu; fem-ho, si més no, en record de tots els qui donaren el primer pas.

conversa amb.....

TEODORO GALLEGO I GÓMEZ, CAP DE LA POLICIA MUNICIPAL.

L'Escalenc.— D'on sou fill?

Teodoro Gallego.— Sóc fill de Sevilla, accidentalment, en sentit que el meu pare era guàrdia civil. En aquella època la guàrdia civil no podia passar més de tres anys en un lloc determinat. De petits vam tenir una vida itinerant, cada germà naixia en un lloc diferent. No sé on són les meves arrels, ja que per part del meu pare, i durant cinc generacions, han estat o bé miquelets, guàrdia civils, funcionaris d'aduana... Jo sóc l'únic que ara m'he situat, sóc d'aquí, sóc de l'Escala.

L'Esc.— Ens podeu dir el vostre nom complet? I com se us coneix?

T. G.— El meu nom és Teodoro Gallego i Gómez. I n'hi ha que em diuen Teo, d'altres sergent, d'altres Sr. Gallego. No he demanat res en concret, hi ha qui em tuteja, hi ha qui no, això no és important, el que cal és que fem la feina ben feta entre tots plegats i això és el que jo espero.

L'Esc.— Què heu fet al llarg de la vostra vida i què va fer que escollissiu ser Policia Municipal?

T. G.— El meu ofici originari era lampista. Vaig començar a Besalú, però l'empresari amb qui vaig fer d'aprenent treballava a Roses, això va fer que conegués l'època del «boom» turístic de la costa. Vaig continuar fent de lampista i en casar-me vaig haver d'anar a viure a Girona. Era una època en la qual moltes empreses queien. La meua dona treballava en un organisme públic, on encara treballa. Jo veia la seguretat que ella tenia, veia un horari fix i vaig pensar que estava bé, que havia de buscar alguna cosa semblant. I vaig presentar-me a obres públiques, per fer de xofer, i a la policia de Girona perquè hi havia vacants. El que volia era un lloc de feina segur com el de la meua senyora, ja que si tenies la tarda lliure, podies estudiar, fer altres coses; s'obria tot un ventall de possibilitats.

Curiosament vaig treure la plaça d'obres públiques i de policia municipal alhora.

Vam parlar-ne amb la dona i vaig decidir entrar a la policia municipal.

Ja veieu ho vaig fer per una seguretat laboral personal, però a l'anar-m'hi introduint, a l'anar veient la cara i la creu d'aquesta feina, que en té molta de creu, me'n vaig anar enamorant i ara la feina me l'estimo molt, amb tota la seva complexitat, que és molta.

L'Esc.— Quina formació vau rebre com a policia municipal?

T. G.— Vaig fer diferents cursos professionals, i, al segregar-se Salt de Girona, vaig fer oposicions per a caporal de Salt, les vaig treure i m'hi vaig quedar fins que

va sortir la plaça de l'Escala. El principi no ho veia massa clar, pel desplaçament, estar fora de la família, etc... Però vaig treure l'oposició, vaig venir aquí a l'Escala i aquí em teniu al vostre servei i al servei del poble.

L'Esc.— Així vos, on viviu?

T. G.— Bé, jo ara visc més a l'Escala que a Girona. És on tinc la feina, que és molta. Fem tot el que podem, encara que no sempre va tot com un voldria. Tothom voldria que la seva feina fos al detall, i això quan es compta amb un col·lectiu de personal, és molt difícil, perquè un sí que pot fer les coses al seu gust, però inculcar aquest gust a un col·lectiu de persones és una tasca molt complexa.

L'Esc.— Quina és la vostra feina aquí, a l'Escala?

T. G.— La meua feina és intentar de coordinar els serveis de la prefectura de la policia municipal amb els mitjans que tenim, tant humans com materials, per tal de donar un mínim de servei a la població. Ja sigui a nivell de seguretat ciutadana, o a nivell de la circulació. El que passa és que jo veig que no va com voldria. El fet de que no tota la plantilla sigui professional és un problema, així com també ho és, en aquests moments, el local on estem. Aquí ve qualsevol persona i, de veritat, em fa vergonya. Això no reuneix les condicions mínimes. Ara, però, tenim l'esperança que relativament aviat podrem anar cap a la casa nova, encara que va molt lent.

Un altre aspecte és el que fa referència al rendiment del servei, és un pla a molt llarg termini intentar que la gent nova que vagi entrant sigui més professional, més preparada, tan humanament com professionalment, ja que la societat actual està demanant que la policia estigui a l'alçada de les circumstàncies.

L'Esc.— Per ser policia cal passar per l'escola de Policia?

T. G.— Amb la nova legislació, sí. Té caràcter obligatori per a tots els aspirants. S'ha de fer un curs de formació bàsica d'una durada de dos mesos, amb horari de matí i tarda. Aquest curs es fa a l'Escola de la Policia Municipal de Girona, d'acord amb les normes de funcionament establertes per ser nomenats guàrdies de la policia municipal.

Una altra cosa, és el personal que ens ve a ajudar els sis mesos o tres mesos d'estiu, que ni jo ni tot el sector professional de la policia municipal hi estem d'acord. Creiem que no és lògic que una persona hagi d'exercir l'autoritat per tres mesos, o sis mesos. També cal tenir en compte però una altra realitat, i és que l'Ajuntament disposa d'uns ingressos i s'han

d'administrar el millor possible i de la forma que surti menys cara per al poble. Això és una limitació. I l'únic recurs que queda mirant una cosa i mirant l'altra és el fet que els de sis mesos van a un curs de quinze dies, orientatiu, i de tota manera a aquesta gent quan vénen a treballar ja se'ls nota, es veu que tenen una preparació. Es veu una diferència enorme amb els que treballen tres mesos solament.

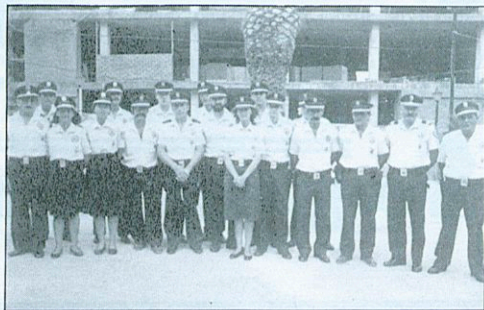
L'Esc.— La plantilla que hi ha ara, ha passat tota per l'escola de policia municipal.

T. G.— No. Actualment tenim el curs bàsic de policia municipal cinc persones. La resta de la plantilla ha fet però diversos cursos. Per l'octubre es prepara un altre curs i hi aniran part dels que no han pogut anar-hi. Això va també en funció de la disponibilitat de servei, és clar. Mireu, si hi ha van tres homes, a Girona, matí i tarda, el servei queda mancat d'operativitat. I el fet que no hi hagi anat més gent és una mica per això.

L'Esc.— Quants homes formen la plantilla?

T. G.— En l'actualitat som divuit de fixes tot l'any. Però cal tenir en compte les baixes que hi haurà, com és ara en Benet que es jubila relativament aviat, i un xicot que va a la mili i passarem automàticament a setze. Cal tenir en compte també que s'ha de diferenciar el que en diem la Prefectura, ja que no es compta ni el cap ni la persona que en teoria hauria de portar l'oficina. O sigui que, a l'hora de la veritat, el personal de servei són setze persones, que s'han de repartir en tres torns que dura el servei durant 24 hores. És l'únic servei de l'Ajuntament que funciona les 24 hores al dia. Tenint en compte a aquestes setze persones queden dos torns de cinc persones i un torn de sis persones.

D'aquest torn de sis persones, que és el mínim que caldria per torn, ara a l'hivern cada mes n'hi ha un que fa vacances, ens queden cinc persones. A més un cada dia fa la festa setmanal que li pertoca, ens quedem amb quatre homes de servei

durant cinc dies a la setmana, un d'aquests homes s'ha de quedar a central, i ens quedem ja només tres homes al carrer, per tenir cura des de Punta Montgó fins a Sant Martí d'Empúries. I cal tenir en compte també les baixes per malalties que donen...

Estem realment malament de personal. Si no es veuen guàrdies és perquè de veritat no n'hi ha prou. Crec que la plantilla que tenim està per sota els mínims.

L'Esc.— A l'estiu quantes persones més teniu?

T. G.— L'any passat van ésser 28, per a una població de 80.000 habitants. D'aquests deu de més, n'hi havien sis que van ser contractats per sis mesos i després vuit que van ser-ho per a tres mesos. Cal remarcar que l'hivern passat no n'erem divuit.

Aquest any no crec que superem els vint-i-sis o vint-i-set. No hi haurà pas cap millora. Penseu que la mitjana de policia per habitants és d'un policia per cada mil habitants. El càlcul és molt senzill, a l'estiu farien falta uns 80 policies. Aquí a l'estiu fem el que podem. No podem dominar la situació.

L'Esc.— Quan parreu de medis humans i materials, de quins parreu?

T. G.— Quant a mitjans materials actualment tenim dos cotxes patrulla, l'ambulància i dues motos. És millor que vagin amb el cotxe, ja que si han de pujar algú és possible fer-ho. A l'hivern ho fem així.

Quan vindran els reforços es tornaran a agafar les motos. A l'estiu, la meua idea, dins els mitjans materials que tinguem, seria de potenciar el servei de motos fins allà on puguem. Tots sabem que si s'ha d'anar a Sant Martí d'Empúries és pràcticament impossible fer-ho amb cotxe. A mi hi ha una cosa que em fa molta por, i és que si algun dia hi ha una desgràcia no hi podem arribar. Els cotxes van entubats. No es pot passar. No hi ha mitjans per arribar-hi. Tens cotxes a la dreta i a l'esquerra i només pots anar avançant amb primera. Déu vulgui que no passi mai res. El mateix passa al Riells. És un problema greu.

En quant a l'organització viària de l'Escala es podria fer molta cosa nova, ja que de la manera que està no dona per més.

Un objectiu que també m'he proposat és que la persona que està a la centraleta, al telèfon, sigui una persona molt vàlida, molt polivalent, això és vital, ja que ha d'organitzar el servei. És el cervell de la marxa del servei.

També voldria crear el famós guàrdia de barri, que coneix, xerra, volta,... té un contacte amb la gent. Però és clar, és impossible...

L'Esc.— Quins serveis ofereix la policia municipal?

T. G.— La policia municipal, en un 65 per cent ofereix serveis socials més que no pas vertaderament policials.

L'Esc.— En el nou edifici de l'Ajuntament quin espai hi haurà per la policia?

T. G.— Crec que ens quedarà petit. Una de les coses que tenim in mente és un laboratori fotogràfic. I això ja ens ocupa una petita dependència. I cal preveure tenir un lloc per objectes perduts, lloc pel vestuari del personal, en fi... però al menys estarem en una casa nova i guanyarem en presència i en aspecte.

L'Esc.— I el laboratori fotogràfic per què és necessita?

T. G.— Comporta des de les fotos d'accidents de circulació, les fotos d'anomalies,

les fotos de danys, les fotos dactilars. Hi ha dos xicots i jo mateix que hem fet el curs especial de dactiloscòpia a Girona, llavors tenim coneixements bàsics per fer investigació sobre empremtes. Això permet al jutge el màxim de documentació possible, per tal de falcitar el judici.

L'Esc.— Fins a quin punt us afecta el fet que vosaltres agafeu el delinqüent i al cap de poc temps ja torni a casa?

T. G.— Si, tens una decepció, és clar, el que mai el policia pot fer és fer-se ell mateix la justícia, nosaltres no jutgem, per això ja hi ha els jutges. I entre altres coses el policia ha d'acatar l'ordenament que té. Si l'ordenament que tenim ens dona unes normes clares i específiques les hem d'acomplir. Això no treu que sap molt greu que passin aquestes coses, i en algun cas et rebel·les i et sens impotent.

Nosaltres acatem l'ordenament judicial i constitucional, el policia és una persona que està molt en contacte amb la Llei i està molt sensibilitzat amb el que és la llei.

L'Esc.— Quan agafeu un presumpte delinqüent, on el porteu?

T. G.— El calabòç que tenim és una cosa ben bé per passar-hi no més de mitja hora. Jo, desseguida que puc, trec la gent fora d'aquí. Només s'hi pot estar el més just. Entre d'altres coses resulta que des del moment que detens a una persona ets els responsables de la seva integritat. Recordeu que fa pocs dies es va penjar una noia a Olot...

Hauries de tenir una persona pendent del detingut.

Un altre problema és haver d'anar a Girona, quan seria molt més ràpid i còmode anar a Figueres o a La Bisbal.

L'Esc.— Esteu relacionats amb els equips de socorrisme de la Creu Roja?

T. G.— Sí, la majoria dels policies municipals tenen el curset a més d'un curset específic per la policia municipal que es va fer la primavera de l'any passat.

L'Esc.— I amb els bombers hi teniu relació?

T. G.— Estem molt relacionats ja que tenim centralitzades les trucades aquí, és a dir, com que els bombers de l'Escala són voluntaris aleshores quan hi ha un foc i ens avisa un particular o la patrulla nosaltres tenim un aparell que també tenen els voluntaris, el pulsem i ells en sortir-lo ens truquen i ens posem d'acord perquè surtin cap a la zona afectada. Tenen un camió cisterna i els equipaments individuals necessaris. També tenim centralitzat aquí avisar a Lluís Figueres que porta una barca de salvament.

L'Esc.— Sabem per alguns nens que la policia municipal ha anat a fer xarrades a les escoles.

T. G.— El primer objectiu era, més que res, trencar el glaç, és a dir: que el nen no es pensi que el policia és aquell senyor que, com ens deia la mare: «Si no menges la

sopa el policia se l'emportarà». Hem intentat treure aquest esquema que el nen tenia. I si no li hem trencat a tots, si a molts.

Que ens comencin a conèixer de petits i que no es formin una idea equivocada del que és un policia, ni tampoc la idea que donen les pel·lícules de que un policia és un home de violència. És molt dolorós que un nano de parvulari et preguntis quantes persones has mort. Et sents molt malament.

La teoria és que si portem armes és per defensar-nos ben bé en una situació vital per nosaltres o per altres persones.

Jo sóc una persona que tinc l'opinió que actualment la policia ha d'anar armada, però s'haurien d'iniciar els camins perquè anés desarmada, però en conseqüència que el codi penal estigués d'acord amb penalitzar molt la tinença il·licita d'armes, així com l'atracament a mà armada.

Els nens van participar i preguntar molt. Les xerrades van ser més intenses amb els de 8è. Els hem preparat, i ells hi han posat molt interès, pel dia que es treguin la llicència de ciclomotor, els hi hem donat unes guies que, si les estudien bé, pràcticament poden treure's el permís quasi per lliure.

També tenim la idea de fer un parc infantil amb semàfors, on la mainada pugui circular i que ells mateixos facin de guàrdia, que vagin amb les bicicletes, que s'ho facin ells. L'Ajuntament ens hi ajuda moltíssim i esperem ajut d'institucions. La prefectura de tràfic també ens ha donat molt material. Ja tinc sol·licitat el material lluminós i de senyalització. A Salt, tenen aquest equip però no sé quan ens tocarà a l'Escala.

RODOMA

vida escalenca

REFRESQUEM LA MEMÒRIA

RICARD GUANTER

VESPRADES HIVERNENQUES

Durant els anys cinquanta i també els seixanta, a l'Escala hi hagué la bona costum de celebrar festivals literario-musicals que tan aviat tenien lloc a la sala del Cinema l'Escala –Cine Pekín, pels de casa– com tan aviat es celebraven a la sala de Can Rafel Sureda, coneguda també posteriorment per Ca l'Hereu.

S'interpretaven cançons a càrrec de grups musicals de la localitat que s'anaven fent i desfent durant aquells anys. També solia venir algun grup foraster. Recordo el que portava com a vocalista, la coneguda torroellenca Pepita Bruguera la qual, anys més tard, passà a residir a l'Escala durant una colla d'anys, formant part de la Coral Emporium. També de quan en quan actuaven grups de nens i nenes de les Escoles Nacionals.

Es recitaven poesies i poemes entre cançó i cançó. Resultaven uns actes, en el seu conjunt, molt escollits i que tenien una gran acceptació per part del públic escalenc. La sala on actuaven s'omplia de gom a gom.

Tot alternant amb aquests festivals literario-musicals, tenien lloc, en aquella època, representacions teatrals a càrrec d'animats i voluntariosos grups de la localitat.

Al vespre, quan s'havia sopat i les dones s'havien afanyat per a deixar la cuina neta a fi d'arribar-hi a temps, s'anava amb la colla d'amics o de la família a la sala de torn on tenia lloc, o bé la funció de teatre, o bé el festival musical.

Avui ens fixarem en les fotografies que ens ha deixat en Josep Ballesta, que corresponen –segons ell té anotat darrera de les mateixes– a un acte teatral a Ca l'Hereu l'any 1959.

Per cert, que en Josep Ballesta i Creus era, en aquells anys, un dels presentadors que solia actuar, molt sovint, en les funcions recreatives que es celebraven.

En una d'aquestes fotografies veiem un animadíssim grup de clients i actors prenent un refresc al cafè de Ca l'Hereu, en un entreacte.

Sifons, ampolles de vi de raig, taules rodones i rectangulars amb la superfície de marbre –molt típiques dels cafès d'abans–, cadires de balca, decoració de l'època, etc...

Tot respira bonomia i alegria, despreocupació, relaxament. Mentrestant, a dintre, la gent omplia la sala de gom a gom, com es pot apreciar en l'altra fotografia, malgrat que no sigui massa bona la seva conservació.

En el seu primer pla, es pot conèixer molts escalencs, alguns dels quals ja ens han deixat, tot i que en l'actualitat no serien persones massa velles.

A dalt observem les populars "camarilles", a les quals s'hi accedia per un preu força econòmic. Pel que es desprèn de la fotografia, la gent no hi devia tenir pas gaire fred, ja que apareixen una mà d'abricos que pengen de les baranes de les "camarilles", al damunt de les quals hi reposen els braços per estar més còmodes.

Al darrera, hi ha una altra fila d'espectadors. Eren, més aviat, els joves que s'assentaven en un banc de fusta clavat al llarg de la paret.

La visibilitat era bona i, tot i haver-hi menys comoditat que a baix, també s'hi trobaven bé. Per altra part, les butaques de baix no eren –que diguem– massa confortables. Al cap i a la fi, també eren de fusta. En aquells anys, no hi havia altra cosa.

Dintre poc, la sala de Can Rafel Sureda, que és la de la fotografia, tornarà a quedar fosca. De nou es farà el silenci. El taló del seu petit escenari s'alçarà de nou. En ell es representa una obra teatral, intepretada per gent de casa. Era el fruit d'assatjos i més assatjos. Vesprades hivernenques de constància, de sacrifici, d'esforç, de bona voluntat, però també de satisfacció a l'hora de recollir els aplaudiments del nombrós i variat públic que omplia les sales d'aquells anys.

La gent se n'anava a dormir satisfeta d'haver passat una estona fora de casa, distreta i divertida. Era un extraordinari que feien, en rompre la monotonia diària d'aquells anys.

La manca de la televisió, dels "vídeos", dels equips estereofònics i de tota la gama de locals de diversió actuals, feien que aquests actes fossin molt ben acceptats i que la concurrència ja es donés per assegurada abans de començar.

RICARD GUANTER

DE MÉS I DE MENYS

Aquesta secció, concebuda com espai d'expressió crítica en el més positiu sentit de l'acceptació, aplega les opinions dels lectors recollides per la Redacció, que les publica com a un aspecte més de servei públic.

ABUSOS REITERATS

Ens sap greu haver d'insistir cada any en arribar l'estiu. Però com que la situació continua invariable i l'actuació de les autoritats en aquest tema és d'una inexplicable passivitat, no tenim més remei que reiterar-nos en la nostra més enèrgica protesta.

Ens referim, concretament, a l'ABUS incontrolat en L'OCUPACIÓ DE LA VIA PÚBLICA PER PART DE DETERMINATS COMERÇOS I ESTABLIMENTS PRIVATS trepitjant impunement els drets de la resta de ciutadans en aprofitar-se d'un ESPAI COMÚ en benefici propi i exclusiu.

Tothom comprendria i acceptaria una ocupació racional i controlada que no ultrapassés uns límits lògics i mesurats. Però el que no es pot permetre en cap circumstància, és que s'impedeixi o dificulti el trànsit normal dels vianants en consentir que s'ocupi d'una manera desmesurada i abusiva espais clarament destinats al vianant com són voreres, zones de pas o d'esbarjo. I el que ens preguntem, extranyats, és la causa d'aquesta permissivitat. ¿És que no hi ha unes normes que regulin aquestes situacions? Si hi són, ¿per què no es fan complir? I si no hi són ¿per què no es fan d'una vegada? El que no es pot és al·legar ignorància ja que l'evidència és flagrant. I tampoc es pot fer "ulls grossos" en un assumpte que afecta una majoria de ciutadans que tenen tot el dret a disfrutar d'una circulació lliure, sosegada i sense perill per a la seva integritat.

M

EL CARRER DE LES BOTIGUES, UN PERILL PER ALS VIANANTS

El carrer Maranges, conegut popularment pel "carrer de les botigues", és un carrer tancat al trànsit rodat; uns senyals de "prohibit circular" col·locades en les dues entrades del carrer ens ho recorden. Malgrat això molts cotxes i motos, fent cas omís de les indicacions, passen i repassen constantment posant en perill les persones, entre elles moltes criatures, que, creient en la prohibició hi passen confiadament. Cal posar termini a aquesta situació ans no s'agreugi. Entenem que encomanar a un municipal que tingui cura que es permeti únicament les operacions de càrrega i descàrrega a més a més de les estrictament imprescindibles pels veïns, seria suficient, sempre que es faci amb serietat i rigor.

M

PER QUÈ NO S'ENLLESTEIX D'UNA VEGADA LA
NORMALITZACIÓ EN CATALÀ DELS RÈTOLS DELS
CARRERS?

FUTBOL

Resultats del mes d'abril:

Benjamins

Dia 5	L'Escala - Vilajuïga	6-1
Dia 12	Llançà - L'Escala	0-5
Dia 19	Poble Nou - L'Escala	1-3
Dia 25	Vilajuïga - L'Escala	0-3

Alevins

Dia 5	Sant Antoni - L'Escala	0-2
Dia 12	L'Escala - Pals	8-0
Dia 15	L'Escala - Cristinenc	3-0
Dia 18	L'Escala - Monells	3-0
Dia 20	L'Escala - Palamós	4-1
Dia 26	Bisbalenc - L'Escala	3-1

Infantils

Dia 5	Camós - L'Escala	2-1
Dia 12	L'Escala - Coma Cros	3-1

Juvenils

Dia 5	Banyoles - L'Escala	0-2
Dia 19	L'Escala - Sabat	2-0
Dia 26	Maristes - L'Escala	3-2

Tercera Regional

Dia 5	Calonge - L'Escala	1-0
Dia 12	L'Escala - Sauleda	3-0
Dia 19	L'Escala - Gualta	7-1
Dia 26	Calella - L'Escala	4-2

Primera Regional

Dia 5	L'Escala - Borrassà	2-1
Dia 12	Palafrugell - L'Escala	1-1
Dia 26	L'Escala - Sabat	2-0

A la Sala del Centre Cultural Municipal Xavier Vilanova, es varen portar a terme, el dissabte dia 25 a la nit i el diumenge dia 26 a la tarda, dues vetllades d'exhibició de PLAY BACK, organitzat pels alumnes de vuitè d'E.G.B. del col·legi Públic "Empúries", com una ajuda més, per tal de fer front a les despeses del viatge de fi de curs.

SARDANES

Sense que el temps fos realment extraordinari, com organitzadors i assistents hauriem desitjat, el diumenge dia 5 d'abril, es portava a terme l'Aplec a Cinc Claus, que les condicions climatològiques havien obligat a ajornar el diumenge anterior. Dinou colles es presentaren a participar al concurs d'arrossada del migdia, per optar a les distincions de millor gust i millor presentació. La puntuació del jurat, format enguany per Joan Gumà, Pepita Sala i Josep Guillem, va donar els següents guanyadors: Premi de gust, primer Joan Blanch, segon Joan Parés i tercer colla de joves de l'Armentera. Premi de presentació: primer Empar Garriga, segon Joan Parés i tercer colla Mas Martí. El repartiment dels premis, així com el sorteig de l'obsequi ofert pels veïns de Cinc Claus, tenia lloc a la mitja part de la ballada de sardanes, que, interpretada per la cobla **Principal de Llagostera**, va iniciar-se a dos quarts de cinc de la tarda.

La ballada programada pel mes d'abril, es va fer coincidir amb la celebració comunitària de les noces d'or i d'argent d'aquelles parelles escalesques que en el decurs de l'any compleixen els 25 o 50 anys del seu enllaç matrimonial. Va tenir lloc al migdia del dia 26, a la plaça de l'Església, amb la cobla **Màxims** com a encarregada.

Aquest mes de maig, hem de tenir dues ballades. La primera el diumenge dia 10, a 2/4 de 6 de la tarda, al camp Municipal d'Esports, amb la Trobada Infantil de Colles sardanistes, amb motiu de la cloenda del XVIIIè curset d'ensenyament. De l'escollit repertori que interpretarà la cobla **Principal de Banyoles**, ens permetem remarcar la que serà sardana de germanor, una estrena de Lluís Cotxo i Güell, qui fou component de la cobla Principal de l'Escala dels anys 1923 al 26, que ha tingut la gentilesa de dedicar-nos-la als escalescs donant-li el nom de "RECORDANT L'ESCALA".

La segona, el diumenge següent dia 17, a les quatre de la tarda, a la Clota, amb participació de la cobla **Flama de Farners**.

Pel que fa al proper mes de juny, el diumenge dia 10, tenim el XIIIè Aplec de la Sardana a la nostra vila, dedicat enguany al cinquantenari del Col·legi Públic "Empúries". **Selvatana, Ciutat de Girona, Principal de Barcelona i Vila de Blanes** seran les cobles actuant i la primera de les esmentades tindrà a càrrec el ball de nit, en el decurs del qual serà elegida la Pubilla de la Sardana de l'Escala.

El diumenge dia 19 d'abril, festivitat de Pasqua, va tenir lloc a la sala de l'Estatge Social del C.E.R. l'Escala, un ball de nit amenitzat pel conjunt "**Aquarel·la**" on es va escollir **l'Hereu i els fadrins d'honor**, distincions que varen recaure als joves escalescs, respectivament Josep Lluís Ballesta, Lluís Tomàs i Àngel Rodríguez. Enhorabona!

TENNIS TAULA

Centrem la informació d'aquest mes en la fase final del Play-Off d'ascens a primera divisió, que el CER Anxoves l'Escala va perdre després de dos disputadíssims partits i en la brillant sisena plaça per equips, d'entre 16 clubs masculins, en els recents Campionats de Catalunya Absolutos jugats a Riudellots de la Selva els dies 1, 2, i 3 de maig

Fase final d'ascens a 1ª divisió

Aquesta fase final fou molt emocionant, tot i que es perderen els dos partits per 5-3. En el partit d'anada, amb dos punts de Junyent i un de Palau, es perdé després d'anar guanyant per 3-1.

En el partit de tornada, Junyent tornà a obtenir dos punts i Fajardo un, decidint, en aquesta ocasió, la gran actuació del jugador local que feia 2 punts i estigué molt a punt de sorprendre Junyent.

Per tant, el Ripollet logra l'ascens directe a primera divisió i el CER Anxoves l'Escala queda a l'espera, prèvia notificació a la Federació espanyola de tennis taula, d'una possible vacant o que aquella accedís a donar-nos-hi cabuda atesos els mèrits i la classificació obtinguda pel nostre club que ja d'entrada compta amb l'obstacle dels difícils rivals barcelonins.

Campionats de Catalunya Absolutos

A la primera fase es va quedar segon de grup, perdent amb el campió Spontex 7 a 9:

CER Anxoves l'Escala 5 - Arboç (Tarragona) 0; (J. M: Guanter 2, Palau 2, Junyent 1)

CER A. l'Escala 5 - Lumen-Villegas (Calella) 0; (Junyent 2, Palau 2, Fajardo 1)

CER A. l'Escala 0 - Spontex 7 a 9 5 (Palau, Fajardo, J. M: Guanter)

A la segona fase, jugaven el CER Anxoves l'Escala, segon classificat del grup I i l'Amistat de Barcelona, segon classificat del grup IV.

Amistat 2 - CER Anxoves l'Escala 5 (Junyent 3, Palau 2, J. M: Guanter)

I en el partit entre els llocs 5 i 6, es perdé davant l'equip de divisió d'Honor Bagà Tunel Cadí que compta amb un jugador xinès.

Bagà Tunel Cadí 5 - CER A. l'Escala 1 (Palau 1, Fajardo, J. M: Guanter)

A la prova individual Joan Sues i Josep M: Guanter, tot i no jugar malament, caieren eliminats en primera ronda; en Joan Carles Fajardo en passava una perdent a la segona davant Cuenca del Spontex 7 a 9; Ricard Palau, regular i lluitador com sempre, passà dues rondes i perdé en octava de final per desempat enfront l'internacional sabadellenc Joaquim Badia, actualment en el Spontex 7 a 9. I la màxima esperança del CER Anxoves l'Escala fou el més brillant amb importants victòries sobre jugadors de gran categoria com Planell (SCR el Ciervo de Sabadell) i sobretot Maillo (Calella) un dels millors jugadors de la recent divisió d'honor espanyola, abans de perdre davant Blasco del Laes de Barcelona (filial del Spontex 7 a 9).

A dobles masculins, Junyent i Fajardo tingueren una gran actuació malgrat perdre en segona ronda davant Caymel-Torres per 2-1.

CELEBRACIÓ DE LES NOCES D'OR I D'ARGENT

Una de les iniciatives més encertades a la nostra vila els últims anys, pel caràcter popular, emotiu i de germanor, és, sens dubte, la celebració conjunta de les Noces d'Or i d'Argent que, anualment, es ve organitzant i que és acollida amb una gran acceptació.

Enguany es va celebrar la festa per cinquena vegada consecutiva i tingué lloc els dies 26 i 27 d'abril, amb els actes ja habituals de les anteriors edicions, és a dir, la Missa d'acció de gràcies, l'audició de sardanes a la plaça de l'església, enguany a càrrec de la Cobla "Els Màxims", el dinar de germanor i la sortida en autocar cap a Barcelona per acabar el dilluns amb la visita a Montserrat que, precisament, coincidí –en aquesta ocasió– amb la Diada de la Mare de Déu de Montserrat, el dilluns 27 d'abril.

Sembla ésser que tot va anar molt bé i, per tant, no ens resta més que felicitar totes les parelles que commemoraren conjuntament l'aniversari dels 50 i 25 anys de matrimoni, respectivament, i la relació de les quals és la següent:

Aquests són els matrimonis que enguany han commemorat conjuntament les Noces d'Or i les Noces d'Argent. (Foto Reyes)

NOCES D'OR

Lluís Ballester García i Emília Puig Matas
Pere Bruguera Pellicer i Dolors Figueras Bahí
Joaquím Feliu Marquès i Maria Sala Balaguer
Josep Sabadé Foix i Maria Dolors Solés Duran
Josep Sallés Oliva i Caterina Bofill Ballesta

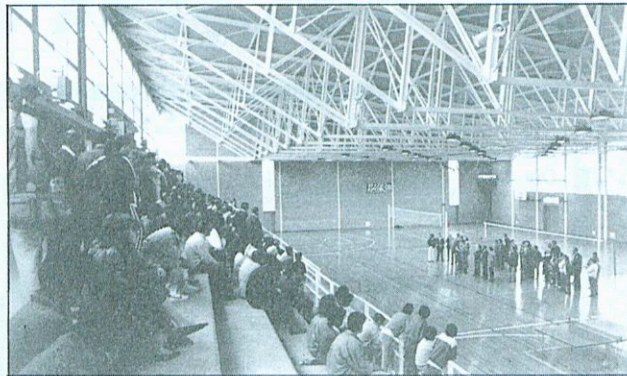
NOCES D'ARGENT

Miquel Bigarós Sureda i Pepita Romaguera Costa
Joaquím Cebrià Pijoan i Teresa Llistosella Sagué
Ramon Cortal Alsina i Lluïsa Escarrà Ribas
Pere Gay Fumadó i Àngela Pons Torres
Hermenegild Góngora García i Clara Batalla Pagès
Jaume Guri Mas i Núria Sureda Barratina
Carmel Isern Tallada i Pepita Sala Huguet
Joan Parés Crusat i Dolors Hereu Albert
Guillem Salesa Ayats i Roser Ballesta Sureda
Jordi Torrent Llorà i Pilar Franquesa Bellapart

INAUGURACIÓ DEL PAVELLÓ MUNICIPAL DE L'ESPORT

Sense estendre'ns massa en el tema, donat que el propi Patronat Municipal de l'Esport de l'Escala ja n'ha vingut parlant a l'Escalenc en diverses ocasions, únicament voldríem deixar constància que el dissabte dia 24 d'abril, cap al migdia, tingué lloc la inauguració oficial del Pavelló Municipal de l'Esport de l'Escala, d'acord amb la programació prevista de tot un seguit d'activitats que tingueren lloc entre la data indicada i la primera quinzena del present mes de maig.

A més de l'acte de la inauguració oficial amb els parlaments de rigor per part de les autoritats i personalitats assistents, tingueren lloc partits de voleibol, bàsquet i tennis taula, aquests últims amb jugadors juvenils i del primer equip del club local, el CER Anxoves l'Escala.

Moment de l'acte oficial de la inauguració del pavelló Municipal de l'Esport de l'Escala. (Foto R. Guanter)

CELEBRACIÓ DE LA VETLLA PASQUAL I PROFESSIÓ DE FE

Com cada any, l'època de la Setmana Santa s'ha vist molt concorreguda de turistes –d'entre ells, els primers banyistes, com sempre els més atrevits– tot coincidint amb l'obertura d'alguns comerços i establiments de cares a la imminent temporada d'estiu.

En l'aspecte religiós, seguint la pauta dels darrers anys, com a acte més rellevant de la Setmana Santa, hem de fer-nos ressò de la celebració de la Vetlla Pasqual, en el decurs de la qual feren la Professió de Fe –altrament dit, Comunió Solemne– una colla de nens i nenes de la nostra parròquia. Són aquests: Albert Albertí Parés, Herminia Antúnez Oliver, Susanna Barragan Pagès, Sandra Colomeda Pous, Roser Cortada Gardella, Joan Costal Ferrer, Lluís Feliu Peraferrer, Miquel Fernández Manjón, Cristina Fortià Palahí, Fidel Geli Puig, Jordi Graboleda Coll, Neus Guirado Ballesta, Neus Gutiérrez Colomeda, Natàlia Huerva Casadellà, Núria Juncà Gifra, David López Poch, Mayte Llandrich Sureda, Marta Martí Oliveras, Josep Mª Moreno Plazas, Sandra Palau Font, Quimet Payet Llos, Jordi Piqué Andreu, Salvi Plaja Miró, Núria Prado Andreu, Neus Rodríguez Llistosella, Sílvia Sotillo Poch, Neus Torres Tubau, Anna Vargas Alaball i Mª Carme Vilà Benet.

També hem de comentar que durant la celebració tingué lloc el baptisme de la nena de 9 anys, Meritxell Cabanillas Zaragoza.

ACCIDENT MORTAL AL "RIUET"

El diumenge 24 d'abril, cap a tres quarts de tres de la matinada, prop de Sant Martí d'Empúries, just al pont que travessa el "Riuet", concretament en el canvi de camí que passa d'ésser de terra a ésser asfaltat, es va produir un espectacular accident de greus conseqüències, en precipitar-se el cotxe Opel Corsa GE 7067-V al "Riuet", després d'estavellar-se i trencar la tanca del pont. El conductor Josep Martinell Bofill de vint-i-dos anys i resident a la Bisbal d'Empordà va quedar empresonat a l'interior del vehicle i morí ofegat, mentre que l'altre ocupant, Albeert Garrigué, de vint-i-tres anys, aconseguí sortir del cotxe submergit i no va patir ferides de consideració. Forces de la policia municipal de l'Escala i de la Guàrdia Civil de Trànsit sol·licitaren la presència dels bombers –dotació dels parcs de Torroella i l'Escala– per tal que aconseguissin treure el cos del noi ofegat.

Malauradament, els accidents sovintegen en aquest indret –carretera de Sant Martí d'Empúries a Sant Pere Pescador– especialment a la nit dels caps de setmana que hi ha molt de trànsit i quan hi ha una espessada boira que dificulta la visibilitat.

S'INTENSIFIQUEN LES EXCAVACIONS A EMPÚRIES DE CARA AL 92

La Diputació de Barcelona ha posat en marxa un pla especial d'excavacions per accelerar la recuperació de la ciutat grega d'Empúries, i que fins ara es feien només durant els mesos d'estiu.

Segons el propi batlle, "estem en contacte permanent amb la Diputació de Barcelona i l'objectiu clau és completar les obres de recuperació de les ruïnes des d'ara fins l'any 92, si bé d'una forma parcial".

EL CATALÀ QUE ES PARLA A L'ESCALA

Amb motiu de la diada de Sant Jordi, Patró de Catalunya, el rotatiu gironí "Punt Diari" editava un número especial en el qual es dedicava una especial atenció al procés de normalització del català en els diferents municipis i comarques.

Pel que fa referència a la nostra vila, apareix un article signat pel Sr. Joaquím Armengol Llac, responsable del Servei municipal de Català de l'Escala, sota el títol de "El català a l'Escala".

En ell es fa una mena de valoració del panorama lingüístic que és força positiva llevat d'algunes deficiències que passem a analitzar tot seguit.

En primer lloc, cal veure quina població predomina a l'Escala i quin n'és el seu origen, expressat d'aquesta manera:

"La immensa majoria de la població de l'Escala és catalano parlant d'origen i per vocació (el sentiment de fidelitat a la llengua de l'Escala hi és pregon).

D'immigració d'origen peninsular n'hi ha i es fa sentir, almenys la que no sembla gaire predisposada a integrar-se. I d'estrangers d'enllà dels Pirineus, principalment francesos, també se n'hi han instal·lat per residir-hi amb caràcter permanent o quasi, un nombre suficient perquè es noti la seva presència".

Entre els primers, els autòctons, en fa una distinció: d'una part, els adults amb un domini correcte de l'idioma i el planter escolar que rep una completa educació en català; i d'altra part, la resta d'adults que pateixen més les conseqüències de la persecució del català i tenen serioses dificultats a l'hora d'expressar-se per escrit.

En l'article hi llegim una breu referència a "L'Escalenc":

"Una part d'adults, força important, per cert, té un bon domini de l'idioma, cosa que es manifesta en la qualitat de la revista mensual "L'Escalenc", en les emissions de la ràdio local i en les innumbrables facetes de la vida cultural escalenca".

Dels castellano-parlants, com ja és ben conegut, pocs han après a parlar en català i dels forasters d'altres procedències afirma que mostren en general bastant d'interès per aprendre la llengua.

En relació al Servei Municipal de Català, que ja fa dos anys que funciona –dubtem si tots els escalencs en tenen coneixement– el màxim responsable d'aquest Servei afirma que "se succeeixen els

encàrrecs de traducció, redacció i repàs de tota mena de textos: programes, articles, cartes, menús de restaurants, etc..."

I, segons ell, el problema més greu, no exclusiu de l'Escala però que també hi és present malgrat la fidelitat a la llengua, és "la facilitat amb què hom suplanta la parla que ha mamat pel castellà bon punt es troba davant una persona que no és de casa o que tan sols ho sembli".

Com a solució al problema, assenyalava que no és suficient amb un servei de normalització sinó que cal una conscienciació del que devem "estimar i conservar, una acció decidida i ferma per part de tots".

EL PROBLEMA DE L'OCUPACIÓ JUVENIL A L'ESCALA

Tot i que les comarques gironines no pateixen situacions de marginació, problemes laborals i de problemàtica juvenil en general, com es donen d'una manera molt més accentuada en una zona metropolitana de Barcelona, per exemple, no podem pas oblidar-nos de la transcendència del tema.

Pel que es desprèn de l'estudi portat a terme a la nostra població pel sociòleg Pere Guanter sobre l'ocupació juvenil a l'Escala, sembla ésser que existeix una gran desproporció entre la manca de formació professional i l'oferta de treball. Insisteix en el fet que alguns oficis –podríem dir-ne tradicionals– han desaparegut i, per tant, els propis empresaris reconeixen que han d'anar a buscar el personal a fora. Una de les conclusions que treu del seu estudi és que "hi ha una manca de formació professional sobretot amb gent que no ha fet el graduat o que no ha acabat un BUP, per exemple".

Entre d'altres observacions fetes en aquest treball realitzat l'any 85, veiem que queden ben diferenciades la temporada estiuenca i la resta de l'any:

"L'atur a l'hivern és molt més acusat que en d'altres llocs. Molts joves treballen del turisme durant la temporada d'estiu".

CANDIDATURES DEL MUNICIPI DE L'ESCALA Eleccions Municipals, juny 1987

PARTIT DELS SOCIALISTES DE CATALUNYA

- 1.— Rafel Bruguera i Batalla
  - 2.— Josep Carreras i Amer
  - 3.— ~~Jordi Boix i Elench~~ *Jordi Boix*
  - 4.— Albert Puig i Guerra
  - 5.— Pere Sala i Sanchis (independent)
  - 6.— Fernando Palma i Perez
  - 7.— Marc Colomeda i Guanter
  - 8.— Juan Calderon i Solano
  - 9.— Vicenc Bosch i Ripoll
  - 10.— Josep Bruguera i Roses
  - 11.— Joan Bosch i Ros
- SUPLENTS:
- 1.— Joan Ramio i Almar
  - 2.— Jaume Escat i Pujol
  - 3.— Teodoro Fana i Iglesias

CANDIDATURA PER L'ESCALA INICIATIVA I PROGRES

- 1.— Carmelo Isern Tallada
- 2.— Luis Navarro Solves
- 3.— Salvador Moreno Ortiz
- 4.— Pedro Gardella Llop
- 5.— Mª Teresa Llistosella Duran
- 6.— Pascual Sanchis Vilabru
- 7.— Jose Suarez Alvarez
- 8.— Jose Pages Rustey
- 9.— Pompeyo Cuero Pellicer
- 10.— Jose Aupi Vila
- 11.— Angel Bahi Botella
- 12.— Rafael Moreno Plazas
- 13.— Pilar Nicolau Brunson
- 14.— Francisco Font Farres

ALTERNATIVA VERDA MOVIMENT ECOLOGISTA DE CATALUNYA

- 1.— Tomas Pages Bosch
  - 2.— Salvador Fresneda Gali
  - 3.— Esteban Arla Matas
  - 4.— Francisca Bonachera Carreras
  - 5.— Salvador Amela Masip
  - 6.— Ramon Manen Folch
  - 7.— Jorge Callol Armengol
  - 8.— Josefa Madrid Madrid
  - 9.— Susana Alonso Rodríguez
  - 10.— Jose Moreno Arribas
  - 11.— Maria Costal Ferrer
- SUPLENTS:
- 1.— Carmen Costa Torres
  - 2.— Ana Maria Boixereu Pellicer
  - 3.— Maria Antonia Pellicer Calatayud

COALICIO ELECTORAL CONVERGENCIA I UNIÓ

- 1.— Salvador Simon Coll
  - 2.— Francisco Puig Condom
  - 3.— Lluís Sureda Barragan
  - 4.— Jaime Salart Juan
  - 5.— Martin Soles Andreu
  - 6.— Angel Lopez Hernandez
  - 7.— Victoria Poch Martos
  - 8.— Josep Maria Callol Noguera
  - 9.— Maria Asuncion Male Ros
  - 10.— Jorge Jacas Bahi
  - 11.— Carles Pallares Figueras
- SUPLENTS:
- 1.— Simeon Catala Portell
  - 2.— Luis Salart Juan
  - 3.— Josep Maria Alberti Costa

ESQUERRA REPUBLICANA DE CATALUNYA

- 1.— Josep Lluís Sastre i Bruges
  - 2.— Salvador Falgas i Oller
  - 3.— Lluís Colomeda i Sastre
  - 4.— Joan Parals i Pages
  - 5.— Josep Maria Male i Fajula
  - 6.— Carme Serra i Galceran
  - 7.— Joan Baptista Guillot i Quintana
  - 8.— Joan Bragues i Casademont
  - 9.— Maria Gatiús i Llorens
  - 10.— Ramon Guillot i Salart
  - 11.— Maximo Lavado i Indias
- SUPLENTS:
- 1.— Francesc Bofill i Masafont
  - 2.— Ramon Ylla i Heras
  - 3.— Julian Barragan i Puerma

Diumenge

31

Maig

Al Pati

de

Les Escoles

ARROSSADA

PER A TOTHOM

CUITA PELS QUE FAN L'ARROSSADA D'ALBONS

Caldrà presentar un tiquet

Preu simbòlic: 100 Ptes.

Places limitades

Teniu temps fins el 20 de maig

Llocs de recollida del tiquet: Caixa Provincial, Caixa de Pensions, Carnisseries Casas, Llandrich i Fermí Vilà, Fleca Solés.

Hi haurà taules i cadires, caldrà portar: plat, got i forquilla.

Menú: plat d'Arròs, Pa, Beure i Postres.

Després de dinar: HAVANERES "OREIG DE MAR"

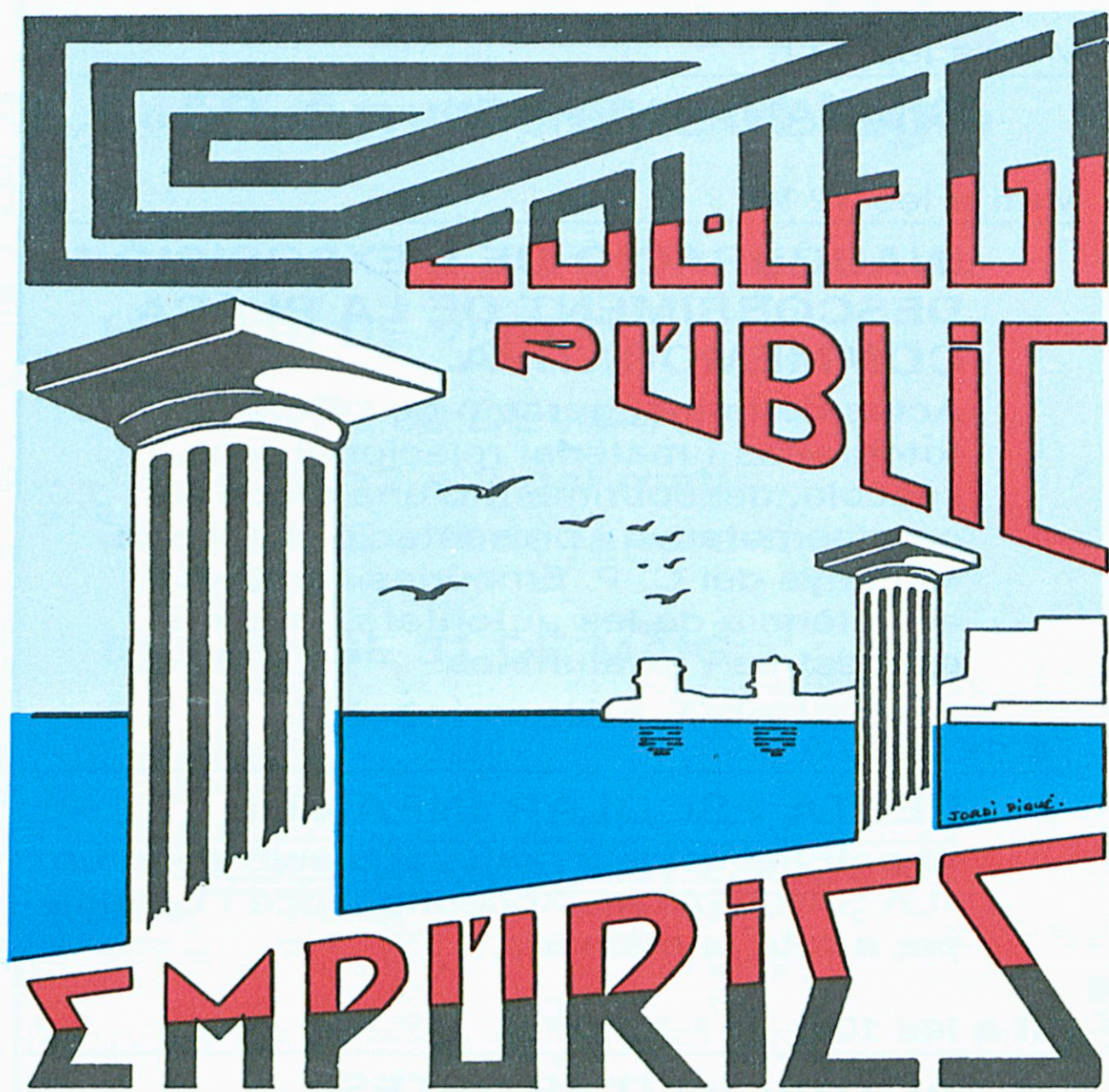

50.è ANIVERSARI

Col·legi Públic Empúries de L'Escala

50^è
ANIVERSARI

DISSABTE, 30 DE MAIG

Matí a les 10 h

GIMCANA INFANTIL

Matí a les 12 h

INAUGURACIÓ DE L'EXPOSICIÓ I DESCOBRIMENT DE LA PLACA COMMÉMORATIVA.

Actes de la inauguració de l'Exposició de fotografies i material relacionat amb l'escola, descobriment d'una placa commemorativa i presentació del llibret «50 anys del C. P. Empúries» amb assistència de les autoritats, mestres, ex-mestres i ex-alumnes.

Tarda a les 5 h

FESTA ESCOLAR INFANTIL

Al pati del col·legi amb l'actuació del grup «LA SARAGATA». Xocolata, coca i beguda per a tota la mainada.

Nit a les 10 h

ACTUACIÓ D'ARTISTES ESCALENCES

Al C.E.R. actuaran en TERO, el grup ESTRELLA DE MAR, CORAL EMPÒRIUM, CORALS INFANTILS, en LLUÍS GARDELLA i la seva bateria...

DIUMENGE, 31 DE MAIG

Matí a les 10 h

ACTIVITATS ESPORTIVES

A les pistes del col.legi.

Matí a les 11 h

Celebració eucarístia cantada amb la Coral Empòrium a l'Església Parroquial.

Matí a les 12 h

SARDINADA POPULAR

Per a tothom al pati de l'escola.
A la pista hi haurà el GLOBUS AEROSTATIC DE "LA CAIXA" al qual hi podran pujar-hi els alumnes.

Tarda a les 2 h

ARROSSADA POPULAR

Al pati del col.legi.
Serà necessari la presentació del tiquet que previament s'haurà recollit a l'escola abans del dia 20 de Maig. Places limitades.
Caldrà portar plat, got i forquilla. Hi haurà servei de bar. A la sobretaula cantada d'Havaneres amb el grup OREIG DE MAR.

Tarda a les 6 h

AUDICIÓ DE SARDANES

Al pati de l'escola amb l'ORQUESTRA COSTA BRAVA.

Nit a les 10 h

BALL POPULAR

Per a tothom al pati en cas de bon temps o al C.E.R. si fa mal temps, a càrrec de l'ORQUESTRA COSTA BRAVA.

DIVENDRES, 5 DE JUNY

Nit a les 10 h

CINEMA LOCAL

Sessió de cinema amb pel·lícules de L'Escala filmades per afeccionats locals.
Lloc: Menjador Escolar.

DIUMENGE, 7 DE JUNY

APLEC DE LA SARDANA

organitzat per l'Agrupació Sardanista Avi Xaxu del C.E.R. i dedicat al COL·LEGI P. EMPÚRIES en ocasió del CINQUANTENARI

*LA COMISSIÓ ORGANITZADORA ES RESERVA EL DRET DE
MODIFICAR EL PROGRAMA.*

EXPOSICIÓ

«50 Anys del Col.legi»

HORARI DE VISITA:

DISSABTE 30 DE MAIG:

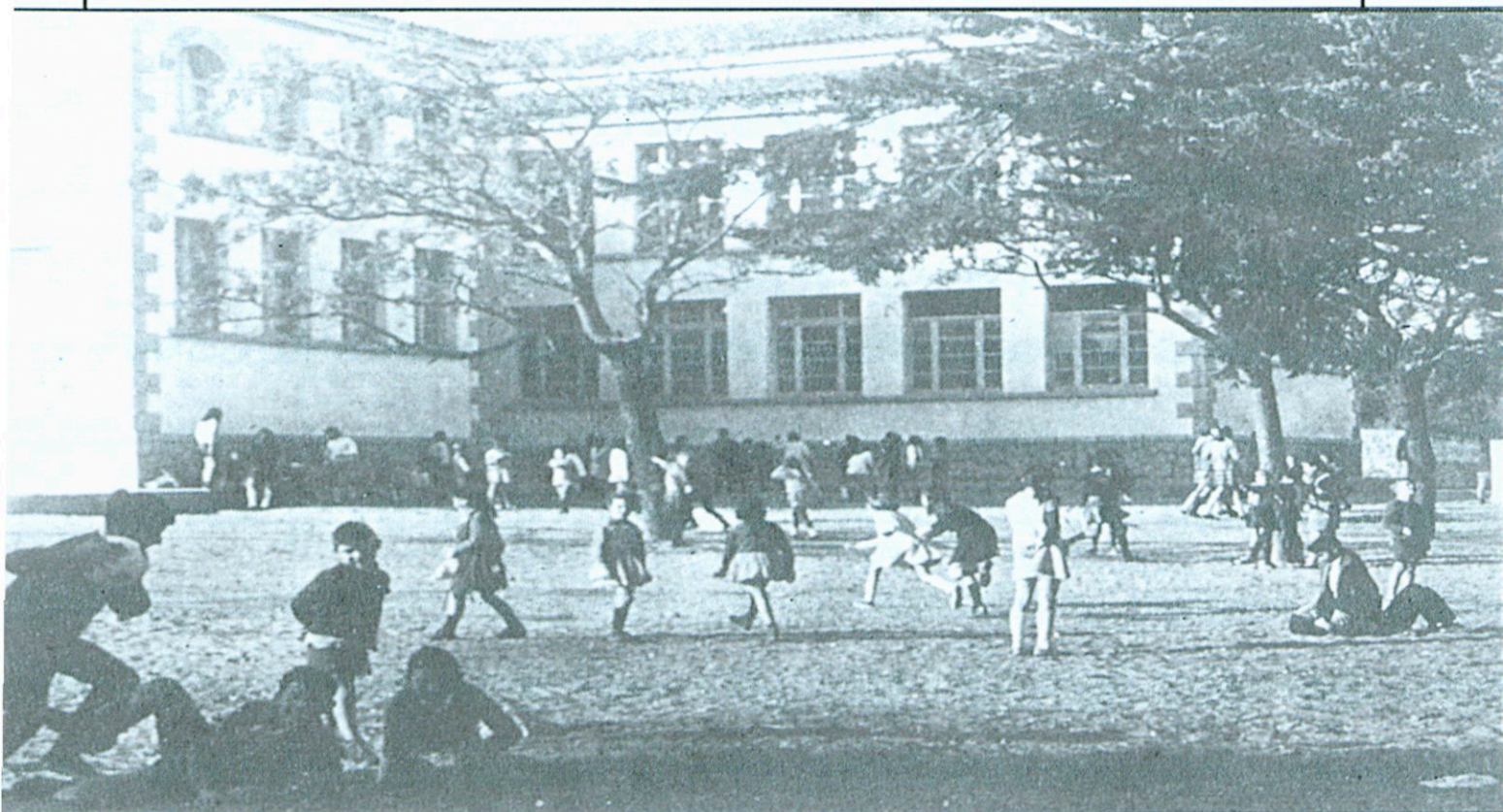
- de 12 a 2 del matí
- de 5 a 8 de la tarda

DIUMENGE 31 DE MAIG:

- d'11 del matí a 7 de la tarda.

LLOC: MENJADOR ESCOLAR

FOTOGRAFIA ANTIGA DEL COL·LEGI PÚBLIC EMPÚRIES

GASTRONOMIA

KUNYAMÀN (pastís bretó)

Temps de preparació: 4 vegades 5 minuts.

Temps de cocció: 30 minuts.

Ingredients per a 6 persones: 500 g de farina, 250 g de mantega mig salada (a temperatura ambient), 200 g de sucre en pols, 10 g de llevat de fleca, 1 rovell d'ou i aigua.

Barrejar en un gibrell, la farina, el llevat i una mica d'aigua salada fins a obtenir una pasta de pa lleugera. Poseu-la sobre una planxa (de fusta) enfarinada i deixeu-la llevar sota d'un tovalló durant 30 minuts.

Després, amb el palmell de la mà, esteneu-la com si en féssiu una tarta gruixuda i d'uns 30 cm. de diàmetre. Per damunt hi estireu la meitat de la mantega (125 g) evitant d'untar-ne les vores; escampeu-hi per sobre una tercera part del sucre. Plegueu la galeta en quatre mirant de ben soldar la vora arrodonida del triangle format. Deixar reposar 10 minuts a la part baixa del refrigerador. Després aplaneu de nou i delicadament la pasta. Repetiu l'operació d'abans, és a dir: estireu el restant de la mantega i una altra tercera part del sucre; la torneu a plegar en quatre i la deixeu reposar de nou 10 altres minuts a la fresca de la nevera. Aplaneu-la definitivament per formar una circumferència d'uns 25 cm. de diàmetre per un gruix de 1 a 2 cm.

Doreu-la amb el rovell d'ou i arruxeu-hi el restant de sucre.

Feu coure en forn molt calent durant 30 minuts.

Si haguéssiu mal repartit la mantega i que aquesta s'escola, recupereu-la amb una cullereta i regueu-ne el pastís fins a cocció completa.

Malgrat aquesta llarga explicació, aquest pastís és senzill d'execució. I deliciós quan se'l menja.

REFRANYS DE MAR

- Vent de mar, dona i fortuna, varien a cada lluna.
- Bonança en el mar i foc en el cel, sang i fel.

CÀPSULES D'HUMOR

- Déu va obrar amb seny fent que un neixi abans de morir; si fos al revés, què sabríem de la vida? (Alphose Allais).
- L'home és molt imperfecte; però hem de mostrar-nos indulgents si tenim en compte la primitiva època de la seva creació. (Alp. Allais).

NO DIGUEU:

Corxea
Corxete

Cossetjadora
Costum (la)
Coto
Cotxino
Crepuscul
Creuada
Crimen
Crisol
Crudel
Crusar

DIGUEU:

Corxera
Gafet (per a subjectar);
agutzil
Recol·lectora
El costum
Vedat
Porc / brut
Crepuscle
Croada
Crim
Gresol
Cruel
Creuar, travessar, traspassar,
(un carrer, etc.)

ACUDITS

En Saül i la seva muller Rebecca es disputen; de la disputa als insults i dels insults a les amenaces, en Saül agafa una botella buida que es troba sobre la taula i l'esclafa sobre el cap de la seva malaurada esposa; del cop, aquesta cau a terra ferida a mort. Ell, immediatament penedit pel que acaba de fer, s'exclama:

- Déu meu, què he fet? pensar que aquesta botella m'ha costat 25 pessetes de paga i senyal!

En Jacob entra al restaurant d'en Levy i es fa servir un àpat pantagruèlic. A l'hora de pagar, diu: "No tinc diners per pagar; féu de mi el que vulgueu". En Levy reflexiona i proposa:

- Escolteu; per aquesta vegada us perdono, però a una condició; demà anireu a fer això al restaurant Salomó d'aquí davant; d'acord?

- Ja ho he fet, -diu en Jacob-; i és precisament en Salomó qui m'ha dit de venir a menjar a casa vostra!

CONSELLS DOMÈSTICS

- No tireu l'oli ranci: fiqueu-hi un manyoc de julivert i feu bullir, feu refredar i filtreu-lo; haurà perdut el mal gust i la pudor.
- Per conservar una carxofa no li talleu la cua i poseu-la en un vas d'aigua com si fos una flor.

HUMOR

"FERIA de ABRIL" BARBERÀ del VALLÈS (Barcelona)

M'HA COSTAT UNA MICA,
PERÒ AL FINAL HE ACONSEGUIT
QUE, SI MÉS NO,
ES POSSESSIN BARRETINA.
FALTARIA MÉS!!

QUAN ÉREM INFANTS

* * * * *

GEOGRAFIA LOCAL (IX) LA PESCA (II)

Altres sistemes de pesca utilitzats, especialment per a capturar espècies de peixos que viuen a escasses profunditats són els ormeigs de cordill i ham com el xambeco i el palangre. Aquest està format d'una corda de la qual pengen uns cordills més fins, amb un ham al cap de cadascun d'ells. Amb el palangre, els peixos capturats són més apreciats i d'un valor comercial més gran com els molls, mòlles, lluços, serrans...

També cal destacar els ormeigs de jonc, ara en desús. Són les nanses i les gambines, espècies de gàbies que actuen com una mena de trampa doncs el peix quan és dintre no pot sortir. Amb les gambines es capturava un tipus de peix molt apreciat pel seu gust entre el qual destacava la guiula.

Una altra sistema que no es practica és el gànguil, consistent en una xarxa que s'arrossegava pel fons de la mar capturant tota classe de peixos i altres animals marins que viuen a prop de la costa.

Dels sistemes formats de xarxa, cal destacar l'armellada. Es deixa fondejada un temps mentre els peixos queden entre les malles agafats. Una vegada s'arriba a port es treu el peix de la xarxa, feina que s'anomena desmallar.

Una activitat que va tenir certa importància a l'Escala, fou la pesca del coral, especialment en el segle XVIII encara que ja es practicava des del XI. El peix s'encanta a la llotja per al consum. Aquest lloc, ha canviat al llarg dels anys. Primerament s'encantava a la Riba de sota la Casa del Gavià i quan hi havia molt de peix es feia entre la platja i les cases situades enfront la sorra.

Més tard es construí la nova Riba, ara aparcament de cotxes, i a partir del 1968 la llotja està situada a la Clota Grossa entre el port de pesca i l'esportiu.

Els antics pescadors de l'Escala, gent curtida per la salabror, la intempèrie i el dur treball de la pesca, foren motiu d'excel·lents fotografies. Els famosos caps d'estudi de l'Esquirol.

NECROLÒGICA.—

L'Elena Ballesta Llinàs, familiar d'un membre del Consell de Redacció i de dos col·laboradors habituals de L'Escalenc, ens deixà el propassat 27 d'abril, a l'edat de 44 anys.

A ells i a tota la família, volem fer arribar el nostre condol per tant sentida pèrdua.

El Consell de Redacció

RECULL DE FOTOGRAFIES ANTIGUES DE L'ESCALA COL·LECCIONABLES

FOTOGRAFIA N° 63

